

Til Grønlands og aðrar leiðir.

Suðurlandið gav lítið í ár eins og í fjór, syndarliga lítið. So lítið, at það er tann rami undirgangur fyrri oll — fiskinn og reidarar í fyrstu roð, sjálvandi — men hartil kemur það at svíða til oll, til allar landsins íbúgarar.

Mong, ja tey flestu skipini vóru útgjórd til Suðurlandstúrin við láni frá statinum, og ein og hvør kann fata, at av einum so aldeilis miseyndaðum fiskiskapi má tað vera ógjöriligt at kunna rinda nakað aftur av hesum lánnum heldur enn nakað annað.

Fyri fiskimannin, sum nú í mong ár við ringum úrsliti hevur lagt alla megisina í streivið fyrri at vinna sær til lívsins upphald av sjónum, og sum dagliga setti lívið í vága á havsins brottu bylgju, varð hetta várið bert ein steinur aftrat yvir ta skjólt grundmúraða armóðina. Nógvir, kanska teir flestu flugu ikki fyrri útgerðina og enn minni nakað til avlops til familjuna at liva av.

Fiskidrift okkara er vorðin ov gomul og verður, sum vit æður hava víst á, neyvan nakrantíð aftur ein lóandi vinnuvegur.

Men ikki hevur Foroyingurin mist allar vónir, og tí verður roynt einaferð enn. Farið verður nú vestur til Grønlands, og óivað fara summir á Eysturlandið og til Svalbard eisini at royna eydnuna har.

Grønland hevur higartil givið nakað, og í fyrstuni reiðiliga væl — tó tað tykist heldur ikki at vera heilt álitandi. Og við Svalbard hava Foroyingar roynt so lítið enn. Tó, menn vóna her at vinna so mikið, at teir ikki skulu noyðast at geva heilt og aldeilis upp. At koma sær uppundar aftur eftir einum ella tveinum túrum, tað hevur væl fáur vón um eftir so ringum royndum.

Og tað er við hægstu virðing at vit, ið heima sita, síggja hesar menn gera seg til at fara avstað aftur fyrri at royna at bjarga ikki einans sær sjálvum og sínum men øllum Foroya fólki. Og vit ynskja Foroya fiskimanni, at »eydnan góð má fylgja tær á tinni ferð!»

Lærari við Havnar kommunuskúla í 40 ár.

40 ár er eitt langt tíðarskeið. Og tá maður hevur starvast so langa tíð í sama plássi, kann tað ongan undra, at arbeiðið hansara er vorðið honum so kært, at ein væl kann siga, at hann er samanvaksin við tað.

Tað eru nú 40 ár síðani hr. Poul Jensen gjordist lærari við Havnar kommunuskúla, og sjeið ár seinni gjordist hann yvir-lærari ella fyrstlærari, sum tað tá nevndist, við skúlan.

Týskvöldið gjordi ein partur av næmingum hansara veitslu fyrri honum.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

FÆRØSK MARGARINE
VITA NR. 1.
er bedst baade til Bordbrug, Stegning og Bagning.
FINESTE KVALITET VITAMINISERET

Hvussu væl hann hevur roki starv sítt, eri eg ikki forur fyrri at greiða frá — eg havi ikki havt líkindi til at fylgt so væl við í skúlaarbeiðinum hesi síðstu árin. Men tað kundi verið nóg mikið prógv, at flest oll, sum hava verið næmingar hansara, bera honum alt væl og eisini tey, ið á annan hátt hava havt nakað samband við skúlan. — Sjálvur havi eg verið ein av næmingum hansara og havi bert gott at minnst honum. Og fekk eg ikki so nógv burtúrur skúlagongu míni, sum eg átti at fingið, so er skuldin ikki hansara — so mikið er vist. Eg veiti honum mína bestu tøkk fyrri ta tíðina, eg gekk í skúla hansara.

Poul Jensen tók læraraprógvið við lærarskúlan í Havn. Seinni tók hann sloydlæraraprógvið í Keypmannahavn og síðani lærarapróg har. Eina tíð var hann lærari í Hósvík, Kvalvík og Saksun.

Eín av næmingum hansara.

(Framhald frá 1. síðu).

Da Frankriks Arbejderregering gennemførte sit dristige nye, sociale Lovkompleks, var der ikke Arbejdere nok til, at man kunde gennemføre 40-Timers Ugen paa Udstillingen. Hvad saa? Arbejderne ophævede selv de Bestemmelser, der skulde beskytte dem og give dem rimelige Levevilkkaar. Ophævede de dem mon for en sentimental Nationalformemmelses Skyld? — De stod sammen med deres Regering og forstod som frie og fantasifulde Mænd, at Blum havde Ret, naar han fortalte dem: Verden ser paa de franske Arbejdere, vore Fjender vil godte sig, hvis vi ikke kan klare dette her. Skal der Diktatur til for at klare en stor Sag? spurgte Blum. Arbejdernes Svar er Humøret og Tempoet derude i Solet rundt om Eiffeltaarnet. Og Regeringen sagde: Ikke een af jer skal blive arbejdsløs, naar I gør jer færdige. Slagordet i Dag er: I skal ikke se Udstillingen paa de Arbejdsløses Gratiskort.

Den Aand, Demokratiets, de

frie stærke Arbejderes egen muntre Aand, fylder hver Mand og hver Bygning paa Udstillingen. Fagforeningernes egne Tilidsmænd deltager i Organisationen af Arbejdet. Det var dem, der i Februar Maaned bragte Arbejdernes Tal op fra 7—8000 til de 20,000, som i Dag fylder Arbejdspladserne. Og det er fremfor alt dem, der har ofret paa denne Udstilling — ofret deres vigtigste Interesser. Man skulde have aabnet for Aabningsdaften og ladet Alverden se disse Arbejderes Humor og deres Kraft. De samvirkende Fagforbund har en Hær af Ledere og Kontorfolk paa selve Udstillingen, altid rede til at faa alting til at glide. Arbejdernes Udstilling!

Og den bliver værd at se. Det er værd at komme til et frit og muntert Land, som midt under Vanskelighederne med sine egne og sine ydre Uvenner, med sine Tvivl og Bekymringer og sin forbandet tvungne Oprustning ikke blot vover at planlægge og gennemføre en stor international Manifestation, men som formaar at fylde den med en Idé: Tankens Udstilling.

Føroyskt jarðarbrúk má inn í eina fastari skipan.

Um vit halda, at tað er lætt at fremja umskipanir, so halda vit galið. Tá alt kemur til alt, so er tað kanska tað lættasta at fáa lóginar ígjøgnum, hóast sjálvt tað mangar kevrur deyðatøk í árávi. Men so at fáa tær út í lívið at bera groði eftir sínari ættan, tað er tað tunga, og tað er beinan vegin ógjöriligt, um fólkid mentunnarliga kann ikki veksa seg upp á hædd við lóginar.

Búnaðarskúli skál I) vera eitt stað, har næmingurin skal búgvast út til at fata ta livandi og deyðu náttúru, hann livur í, so gott sum mannnavitan kann greiða, so at næmingurin harvið kann a) verja seg móti teim trupulleikum, sum náttúran elvir okkum, og gera sær bestu nyttu

Sydlandsfiskeriet 1936 og 1937 for Tveraa Kuttere.

		1936:		1937:	
M/K		Fisk	140 Skp.	Fisk	204 Skp.
—	»Emralde»	7500	—	14000	—
—	»Vestmanna»	5500	82	7000	141
—	»Vágoy»	8500	102	9000	146
—	»Frida»	5000	64	10000	147
—	»Gudr. Zoega»	10000	162	10500	179
—	»Súlans»	4500	77	7000	115
—	»Godthaab»	9000	135	13000	232
—	»Brimnes»	8500	127	10500	143
—	»Fagranes»	10000	148	17000	238
—	»Hamranes»	8500	140	12000	192
—	»Langanes»	4500	68	9000	133
—	»Skarvanes»	5000	83	16000	291
—	»Borglyn»	8500	133	4500	65
—	»Energy»	6000	73	4000	48
—	»Falkur»	14000	206	2000	39
—	»Joh. Sofie»	10000	146	10000	108
—	»Isabella»	12500	180	8000	129
—	»Albert»	9500	124	14500	227
—	»Sjana»	7000	100	8500	127
—	»Westward Ho»	10000	154	10500	162

Der er saaledes fisket 3066 ÷ 244 = 622 Skp. mere Aar end i Fjor trods det, at Hvidenaesskibene (der her er mrk. *) iaar kun gjorde en kort Tur.

Men Fiskeriet maa alligevel siges at være meget sløjt.

av teim líkindum, henda sama náttúra gevur; b) koma at kenna seg ríkari og meira verðan sum menniskja, og harvið styðja vilja, hug og áráði í øllum sínum verki.

2) Læra næmingin at gera sítt dagliga búnaðararbeiði, bæði í bonum og haganum, sum í fjósi og seyðahúsi, til allar ársins tíðir.

3) Venja næmingin upp til at rokja tey skipandi starv, sum búnaðurin hevur, við at fáa samanspel millum arbeiði á brúkinum, millum keyp og solu, soleiðis at alt hetta kann koma at renna saman til eina heild, til eina fyrritøku, sum er hansara vinnuvegur, og sum hann skal nýta sína megí á.

4) Venja næmingin upp til bókligt arbeiði, so hann kann a) taka sær læru av bókmentum og seta sína hugsan á papíir; b) halda roknskap fyrri sína búnaðarfyrirøktu og harvið gerast forur fyrri at vita sína støðu figgarliga, vita hvat hann fær fyrri sítt arbeiði.

Hetta skal búnaðarskúlin gera, eg havi bytt tað soleiðis sundur og sett tað her til onkran at lesa, til tey, sum læra at skúla-skapi og spyrja, um tað er nakað at læra, um haka og hvísl. Nei, tað er einki at læra um haka og hvísl, men tað er nógv at læra fyrri ein búmann — serliga fyrri ein føroyskan búmann, tí her er lítil jorð, korg jorð, og veðurlagið elvir meinsbogar.

Hetta er í stuttum tað, eg vildi siga, og eg skal enda við at mótmæla einari atfinning, sum liggur so mongum á varranum í hesari tíð: »So, nú skulu teir taka alt, sum er.» Nei, eingin ættlar at taka, ikki petti ættlar nakar at taka; men tað verður ivaleyst ikki frítt fyrri, at jarðarognir verða umsettar í peninga-ogn eftir valdranna skyni. Og tað fara vit ikki at kalla tóku, tað fara vit at rópa sámuligar

somdir at geva tí almenna, tær somdir geva vit til landsins gægu.

Og skuldi tað verið so, at onkur einstakur verður órætt-aður undir einari stórbroytan, ja, so hevur hann eftir landsins lógum gott um at halda.

H. J. Jacobsen.

Undir hamarin.

8. juni verður tvangsauktión. Tað er fyrri kommunuskattin, at eg og aðrir skulu undir hamarin. Og tað er væl einki at siga til, tí kommunan má fáa sínar pengar inn; harvið er einki at gera.

Men eg var so óheldugur, at eg heldur ikki seinast var forur fyrri at betala mín skatt til kommununa, og tá hevði eg væntað, at eitt av mínum tingum skuldi fara til tvangsauktión. Tað kann eingin siga frá, hvussu bílsin og glaður eg varð, tá kommunan ikki læt halda aukión. Eg var vísur í, at teir vóru so humanir at taka hensyn til tær út av lagi ringu tíðirnar, ið tá vóru komnar at ráða millum fólkid í Havn, at tað einki var at ivast í, at teir menn, ið tá sótu við meirluta í Havnar býráð, vóru teir bestu, ið har høvdu verið nakrantíð. Ogsjálvandi náttu teir veljast aftur — val skuldi vera fyrsta dagin.

Og teir vóru heldur ikki sviknir! So mikið er vist.

Men hava vit betri ráð til nú at gjalda fyrri eitt heilt ár heldur enn tá fyrri eitt hált, ella eru tíðirnar virkliga so nógv batnaðar? Tí tað er væl ikki bert beint frammanundan vali, vit skulu sleppa frá at fara undir hamarin.

Eín av teim mongu.

